

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XIV. Quomodo Ariani amoto Gregorio, Georgium ejus loco substituerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Cap. 10.

Οὐ οἱ ἀρχαὶ Γρηγόριον τὸν Ἀλεξανδρεῖας μετέσθιτο,
ταῦται διαπίστειλαν.

EN ἐτῷδε ἡ οἰ Δεσμοῖς μεθισῶσιν ἐπὶ^{τὸν ἀλεξανδρεῖας γρηγόριον ὡς μισθμε-}
νον, ἐν ταῦτῃ ἢ καὶ διὰ τον τὸν ἐκκλησίας ἐμ-
πησμὸν, καὶ ὅπερι τὸν αὐτὸν δόξαν συε-
κρότει ἀντέπεμπον ἢ γεωργιον, οὐς ἐπὶ καππα-
δοκίας μὴν ὄρματο· δόξαν ἢ δὲν εἴ τινη
αὐτῷ Ἱρηνεῖαν ἐκέκλιτο.

Cap. 11.

Ω. Αθανασίῳ καὶ Παύλῳ εἰς τὸν Ἀλεξανδρεῖαν μετέσθιτοι,
καὶ μαστιχυραβίντες τὸν Ἐπισκόπον Ιουλίου κατέλαβον
αὐτὸς τὸν ἴδιον δρόμον.

AΘΑΝΑΣΙῳ μήρτοι ὁ φύπολε διαβίνει
εἰναὶ τηνικαὶ μερῶν κάνεις ὁ νεώτερος·
τῷ κανταντίνα παιδῶν μόνος ἐκράτει, καν-
ταντίνας δὲ φέρει αὐτὸς τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
αὐτοφεύλακρος, καθάδικηδη φθαρίας προεί-
πομένη· καὶ αὐτὸς ἢ καὶ Παῦλος ὁ τῷ κανταντί-
να πόλεως, καὶ αὐτοπτᾶς γάδειρης, καὶ μάρκελος
ἀγκύεις τῆς μικρᾶς γαλατικῆς γλυκοῖς αἰ-
δραντιπόλεως, αἷλος δι' αἵλος κατηγορθέν-
τες, καὶ τῷ ἐκκλησίᾳ ξελαβέντες, ἐν τῇ βασι-
λικῇ ρώμῃ ἐνείσιον^τ). γνωεῖται τὸν τὸν
Ἐπισκόπων ρώμης ιελίῳ τα καθ' ἔαυτος ὁ οὐ-
άτε φενόμια τῆς ἐν ρώμῃ ἐκκλησίας ἐχέ-
στης, παρροτιασκοῖς γράμμασιν ὀχύρωσεν
αὐτὸς, καὶ τῇ τῇ αὐτοῖς λόποις ἀποέλεται, τὸν οἰ-
κεῖον ἐκεῖσε τόπον λόποις ἀποέλεται, καθαπλόμε-
νος τῷ
Ἐπισκόπων ιελίῳ ταρρώντες, τὰς τε ἔαυτῶν
ἐκκλησίας καταλαμβάνοντες, καὶ τὰς Ἐπισκό-
πων ταρρώς τὸς ἐγράφη (Ανδριαπέμπον^τ). οἱ δὲ
δεξαῖμφοι, υἱοί τοι εποιεῦντο τὸν Ἐπίπλον^τ
καὶ σύνοδον ἐν τῇ αὐλοχείᾳ κηρυζαντες,
σωελθόντες δὲ αὐτῷ, γνωμη κανῆ σφοδρό-
τερον δι' Ἐπισκόπης αὐλεκαλέστι τῷ ιελίῳ,
δηλῶντες μὴ δεῖν κανονίζεσθαι παρ' αὐτῷ,
εἰ βέλοντο ξελαύνεν πνάς τῶν ἐκκλη-
σιῶν· μη δὲ αὐτὸς αὐλεπεῖν, στενάνατον
τῆς ἐκκλησίας ιηλανον· ταῦτα μὴν οἱ τῆς
ἔνας Ἐπισκόποι τῷ Ἐπισκόπῳ ρώμης ιε-
λίῳ διεπέμποντο· ἐπειδὴ δὲ ἀβανασίς εἰ-
τει οἱ Αλεξανδρεῖαν εἰσιόντος, ὀθίσμος τῶν

A

Cap. XIV.

Quomodo Ariani amoto Gregorio, Georgium
ejus loco substituerunt.

Eodem tempore Ariani Gregorium
ab Alexandrina sede removerunt,
utpote omnibus invisum ob incendi-
um Ecclesiam: simul etiam eō quod ipso-
rum partes haud satis acriter tuebatur.
Georgium vero in eius locum miserunt,
qui ex Cappadocia quidem erat oriundus:
inter Ariani autem dogmatis sectatores
principius habebatur.

B

Cap. XV.

Quomodo Athanasius & Paulus Romanam pro-
fecti, iterum proprias sedes recuperarunt,
Iulii Romani Episcopi literis muniri.

PORRO Athanasius post diuturnos la-
bores, agè tandem in Italiā per-
venit. Interea in Occidentis partibus
Constans, Constantini filiorum natu min-
imus, solus imperium administrabat,
fratre ipsius Constantino, ut supra com-
memoravimus, à militibus interfecto.
Eodem tempore Paulus quoque Con-
stantinopolis Episcopus, Asclepas Ga-
zæ, Marcellus Ancyra, quæ urbs est mi-
noris Galatæ, Lucius denique Hadri-
anopolis; alius aliam ob cauam accusati
& Ecclesiis suis pulsus, in urbem regiam
adventant. Ubi cùm Iulio Romanæ ur-
bis Episcopo causam suam exposuissent,
ille, quæ est Romanæ Ecclesiæ prærogativa,
liberioribus literis eos communica-
tos in Orientem remisit, singulis sedem
suam restituens; simulque perstringens
illos qui supradictos Episcopos temeriter
depoluissebant. Itaque illi Româ digressi,
& Iulii Episcopi literis freti, suas quisque
Ecclesiæ occuparunt, & epistolæ ad eos
quibus scriptæ fuerant miserunt. Verum
hi acceptis Iulii literis, reprehensionem
contumeliale loco duxeré. Et convocatæ
Antiochia Synodo in unum collecti, de
communi omnium sententia conscrip-
tis literis, Iulum vicissim acrius in-
simulauit; significantes non debere
ab ipso discuti, si quos ipsi Ecclesiis
suis expellere voluissent: neque e-
nim se contradixisse, tunc cùm No-
vatus Ecclesiæ ejecitus est. Et hac qui-
dem Orientales Episcopi Iulio Roma-
ne urbis Episcopo rescripsierunt. Ce-
terum quoniam Athanasio Alexandri-
am ingrediente, tumultus exitit eo-
M ij